

[[ن]]ك له ههستی دهروون پاكه كان. . [هسو] [ب]سك[نی]

[[ژانه]] ووداوگه لی ز[[ر]] له گه [[به خراوه كان و دهروون مان دووه كاندا]] ووده دهن، [[به]] ئه وهی حساب [[به]] ههست و دهروونی ئه وان بکړ[[ت]]، له جیاتى ئه وهی هاوکاری بکړ[[ن]]، ک[[شه]] که یان ز[[ر]] گه وره ده کړ[[ت]] و به ش[[وه]] یه کی ئاسایى پیشانى ک[[مه]] گا ده در[[ت]]، [[به]] یه ده مه و[[ت]] ل[[ره]] سهرنجى خ[[م]] له سهر ش[[ته]] کان بنووسم، هه رچه نده نووسین و ل[[دوان]] ده رباره ی سروشتى ش[[ته]] کان کار[[کى]] سخت و ئا[[زه]]، به [[ام]] ئه گهر شاره زاییم له سهر هه موو ش[[ته]] کانى جیهانیش نه ب[[ت]]، له سهر هه [[سوکه]] وتى ش[[ته]] کانى کوردستان به پ[[ی]] ئه و وته یه ی که ده [[ن]]: "ش[[ت]] هه ر ش[[ته]]" ئه گهر که م[[کیش]] ب[[ت]]، ده توانم سروشتى ش[[ته]] کانى هه موو دنیا و[[نا]] بکه م و ده رباره ی پاکى و ساده یى ئه و مر[[فه]] د[[پاکانه]] ای خ[[م]] ده بب[[م]].

له ناو ناز و نیعمه ته کانى مشه ی ئه م ژیا نه کاتیه دا، له ناو خ[[شى]] و ناخ[[شیه]] کانى ئه م گه ردوونه پر[[ک]]شه و ئاشوبه دا، له ناو هیوا و ئاواته کانى ئه م جیهانه ر[[ا]]گوزه ره دا، هه موومان ئاره زووى ز[[ر]]ك له پ[[ویستیمان]] هه یه، وهك ئاره زووى ت[[ر]]کردنى برس[[ت]]ى و ئاره زووى ت[[ر]]کردنى س[[کسى]] و ئاره زووى ت[[ر]]کردنى خ[[شگوزه]] رانى، به [[ام]] له هه موویان گرنه گتر ئاره زووى ت[[ر]]کردنى هه ستى به بایه خ بوونه .

به وته ی(فر[[ید]]) زانای نه مساوى گه وره ده رونا سى سه ده ی بیسته م (ئاره زووى خ[[به]] گه وره زانین) به واتا یه کی تر، هه موومان پ[[مان]] خ[[شه]] که سانى تر به شتمان بزانه، قسه و که سایه تیمان به هه ند بگرن ...هتد. ئه م ئاره زووى خ[[به]] گه وره زانین و هه ستى به بایه خ بوونه، یه ک[[که]] له گرنه گترین و گه وره ترین ئاره زووى تاکه کانى ناو ک[[مه]] گا، [[به]] یه کلایى کردنه وه ی جیاوازی ن[[وان]] مر[[فه]] کان، پ[[شموا]]یه ئه م هه ستى خ[[به]] بایه خ زانینه، له ن[[وان]] مر[[فه]] کانه دا کاریگه رى باشى کرد[[ت]]ه سهر به ره و پ[[ش]] چوونى زانسته مر[[فه]] و دا ه[[نان]] و گه شه سه ندى شارستانیه تی، به پ[[چه]] وانه وه ئه گهر ئاره زووى بایه خ بوون نه بوایه، گ[[ر]] انکاریش له ژیا ندا نه ده بوو.

هه ر ئه و هه ستى به بایه خ بونه یه مر[[فه]] وال[[ی]] ده کات جلی جوان و گرانبه ها بپ[[ش]]ت، ک[[شكى]] به رز و با[[ه]] خانه ی ب[[ندتر]] له دراوس[[کانى]] بنیات بن[[ت]]، ئه گه رچى پ[[ویستیشى]] پ[[ی]] نه ب[[ت]]، هه ر ئه و هه سته یه، که مر[[فه]] ده یه و[[ت]] خ[[ی]] به زیرهك و هوشیار و ل[[ها]]توو پیشان بدا. هه ستى به بایه خ بوون، لاو[[ك]] وال[[ی]] ده کات سهر[[کى]] و[[ات]]ك بداته

به‌رگولله‌ی چه‌کـ، هـر بـ ئه‌وه‌ی خه‌لـك به‌گرنـگ باسی بـکن و
دـداره‌که‌ی شانازی پـوه بـکات، له‌وه‌ش گرنـگتر مـرـقه‌کان ده‌یانـه‌وت
وشه‌ی پـر بایه‌خ له‌سه‌ر گـه‌ه‌کانیان بنوسـرت، بـ ئه‌وه‌ی پاش مه‌رگیش
به بایه‌خـه‌وه نووسینی سه‌ر گـه‌ه‌کانیان بخوـندرـته‌وه.

ئـو ئه‌فسه‌رانـه‌ی سه‌ربازه‌کان پـیان ده‌لـن گه‌وره‌م، به سـاوـکی
هـسمیه‌وه له به‌رده‌میان راده‌وه‌ستن، ئـو ئه‌فسه‌رانـه چـژ له‌م وشه‌یه
وه‌رده‌گرن، ئـو پیا‌هـه‌دان و ستایشه‌ی به سه‌رـکه‌کاندا هـه‌ده‌درـت
شادی و خـشیان پـده‌به‌خشـت. زـرن ئه‌وانـه‌ی خـیان به‌نه‌خـش له‌قه‌م
ده‌ده‌ن، تا‌کو له‌م گـایه‌وه هه‌ست به‌گرنـگی و بایه‌خی خـیان بزانه‌ن،
له‌سه‌ر ئـم با به‌ته نموونه‌یه‌کتان بـ ده‌گـه‌ه‌مه‌وه:

چاره‌که سه‌ده‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر خاتونـك بـ ئه‌وه‌ی گرنـگی و بایه‌خی خـی
له‌لای خـزانـه‌که‌ی بزانه‌ت، زـر جار خـی ده‌بورانه‌وه و نه‌خـش ده‌که‌وت،
به‌جـرـك مه‌ترسی ئه‌وه‌ی لـده‌کرا، ئـم نه‌خـشه له‌داها توودا بـگاته
پایه‌ی شـتی، به‌مه‌ش هه‌موو ئه‌ندامانی خـزانـه‌که‌ی له‌ده‌وری
کـده‌بوونه‌وه، له‌په‌رـشیدا داخ و هه‌سه‌رتیان بـ ده‌خوارد، ئـم کاره
ئاسووده‌یی به‌خاتوون ده‌به‌خشی، چونکه هه‌ستی به‌بایه‌خ بوونی خـی به‌م
جـره زیاتر بـ ده‌رده‌که‌وت، دـنیام له‌دـی خـدا ده‌یگوت: دیاره من
که‌سـکی زـر به‌بایه‌خم، بـیه هـنده گرنـگم له‌لایان، به‌ام هه‌ستی خـ
به‌بایه‌خ زانینی ئـم خاتونه‌ له‌رـگای نه‌خـشه‌که‌یه‌وه، هـنده سه‌خت و
دژواربوو، هه‌موو ئه‌ندامانی خـزانـه‌که‌ی شه‌کت و ماندووکرد، تا‌کو
باوکی هاته سه‌ر ئـو رـایه‌ی که‌که‌ی ته‌نها بـ ئه‌وه نه‌خـش ده‌بـت به
گرنـگی بزانه‌ن، ئیتر باوکی ناچاری ئه‌وه کرد هـه‌سـوکه‌وتـکی توند
په‌یـه‌وبکات، توندوتیژی له‌به‌رامبه‌ردا بنوـند، له‌مه‌ودوا هه‌ر کاتـك
خاتوون نه‌خـش ده‌که‌وت و ده‌بورایه‌وه، بابـی لـی تورـه ده‌بوو،
په‌لاماری ده‌دا بـ ئه‌وه‌ی ئازاری بدات، ئیتر خاتوون له‌ترسی باوکی
یه‌کسه‌ر ده‌گه‌ایه‌وه دـخی هوشیاری، له‌دوا جاردا خاتوون که‌بـی
ده‌رکه‌وت چاره‌یه‌کی نیه، ئه‌وه‌ی پـشتر کردوویه‌تی بـی ناچـته سه‌ر،
به‌ناچاری ملیدا و رـاستیه‌کانی قبوـ کرد و هه‌رگیز نه‌خـش نه‌که‌وت،
به‌ره‌و ژیانـکی ئاسایی و دوور له‌ده‌ست کرد ملی نا، ئایا ئـم
به‌سه‌ره‌اته نا تان هه‌ژـند؟ !.

زـربه‌ی ده‌روناسان له‌و باوه‌ه‌دان هه‌ندـ له‌تا‌که‌کانی ناو کـمه‌گـا
بـ زانینی گرنـگی و بایه‌خی خـیان، هـنده ده‌چنه ناو دنیای
خه‌یاـهـوه تا ئه‌نجامه‌که‌ی به‌شـتی ده‌گات، ئه‌وانه‌ وای بیرده‌که‌نه‌وه
ئـو شتانه‌ی له‌بارـی رـاستی و هوشیاریدا ده‌ست خستیان ئاسان نیه،
بـ رـازی کردنی هه‌ستی خـ به‌بایه‌خ زانین، ئه‌بـ له‌گـای شـتیـه‌وه
به‌ده‌ستی بخه‌ن، ئه‌گه‌رچی داها توشیان بخه‌نه مه‌ترسی و ژیان له‌شـتـخانه
بـگوزه‌رـنن .

هه کارى شتى چيه؟!

وه لامدانهوى ئهم پرسپاره زه دژواره، تائستا رنمايى و روون کردنهوه کانى پزىشکانش ئه نجامه کى دلنمايى نه به خىوه، ته نيا ئه وهى ئمه به شهوه يه کى ئاشکرا دهيزانين، ههر هه کاره تکهدهرى خانه کانى ممشك بته، ده بته هه شتى و به شه کى نه خشه دهرونيه کان له گاي ميگر ب و ژه هراوى بوونى برينه کانه وه کارىگهري خراپ ده کرته سهر ممشك، به ام به شه ئازاروى و خه ماويه کى ئه وه يه، ئه وه که سانهى هيچ کارىگهريه کى خراپ له سهر خانه کانى ممشکيان نيه و تووشى شتى بوون، دنياشم ئه گهر تاقى کردنه وهى ورد له سهر ممشكى ئه وانه بکرت، ممشکيان له هى من و ئه وه ش ساغ تره .

ئهى هه کارى شتى ئه مانه چى يه ؟

هيچ کهس ناتوانه به شهوه يه کى روون و ئاشکرا هه کارى شتى بزانت، به ام زه بهى ئه وانهى له هاتوو خاوهن ئه زمونن، له سهر ئه و راينه که سكه توشى شتى بته، له دنياى شتيدا ده گاته رادهى هه ستهى خه به شت زانين، به جه ره كه ئه وه هه ستهى له دنياى شتيدا نهمى ده بته، ههرگيز له دنياى واقعييدا پى نه گه يىشتوووه .

ره سوو شته کى ره ح سوک و قسه خه شى خه کى گهرمکانى لاي پشدهر بوو، ههر کاته كه منداه له دهورى که ده بونه وه، به ده خه شيه وه ته ماشاى ده وروبه رى خه ده کرد ده يگوت:

قائمقاميش هه ندهى من خه کى له ده وره نيه .

جارك يه كه به گاته وه پى ده گوت: نمايشه کى جوانى به نه کات به ئه تهميله کى هه ناگرته، ره سوو به بره واه به خه بونه کى زه ره وه گوتى :

ره پى ويستيم به ته نيه، ههر کاته كه بچمه سهر جاده سه دان کهس ئه تهميله که يم به راده گرته، ده پى قائمقام .

زه جار وه كه هه شه ره خه گيف ده کرده وه، که پرسپارى له بکرايه ئه وه چيه؟

به خه رانه وه ده يگوت: سامه ده نوئم!! .

هسوو به راستى سروشتى زه خه ش و پهك و پهك بوو، په شمهرگه ي خه ش ده ويستن، زه له ناوچه ئازادکراوه کان و لاي په شمهرگه بوو، به ام جار کيش نه بوو راپه رت له په شمهرگه بدات و به په شمهرگه ديتوون، من ئاگادارى ئه وه نيم، به ام هيچ دوورنیه، په شمهرگه کان کاريشان پى سپارد به، زه شتى تريش هه روا.

زه جار خه كه كه شته كه ده بينن، خه زگه به ژيانى ده خوازن، چونكه وا ده زانن له و بارودخه كه ته پيدا ده ژى له خه شى و به خته وه ريدا نهم بووه، شته کان به جه ره كه چه له ژيان وهرده گرن، له من و ئه وه به خته وه رترن .

بهرخ پښتې قبوڼه نه ده کړا، بل ټه وهی ناوی به ښه ټه بهر است و چه پدا
جنډوی ددها، ده یگوت:

کورۍ قه چه ټه گهر ده ترانی سهرش ږی قبوڼه ده کهۍ، و ټا تی خه ټکت بل
دا گیر ده کرد.

ټیتر به نډیه کان له هر هڅرش کردن ټکی له م جږهۍ بهرخ دا، له ترسی
سزادان، به نډیه کان ده وری بهرخ ټیان چ ټه ده کرد، وه کو ټوی ناو زه وری
هه ریه ټه لایه ټه ده ږیشتن.

من بهرخ م زږر خڅه ویست، ر ټزم ل ټده گرت، ټه ویش ههستی به و
ر ټزگرتنه ده کرد، هر پښتیه کی هه بوایه به سهر بهستی ده ها ته لام،
دا وای ده کرد.

شوکور پیاو ټکی با ټا بهرزی ریش در ټر بوو، یه ټک ټو بوو له و
یه زیدیا نهۍ چو بوو سوریا، به ټمه تی سیخورۍ کردن بل سوریا،
له لایه ن حکومتی عیراقه وه به حوکمی هه میشه یی (مؤبد) حوکم درا بوو،
شوکور پیاو ټکی نه فس بهرز و نیشتمان پهروهر و هه قپه رست بوو، زږر
دژ به خه ټکی خراپ و سهر به ټزم بوو، ټه وانهۍ له گه ټه ههستی ټه و دا
نه ده ها تنه وه به ق ټزه ونی باسی ده کردن، له ټا خاوتندا ه ټمن و
له سهرخ بوو، حزی له ته نیایی بوو، هه میشه له گه ټه شیه ټه ته نیا
پیاسهۍ ده کرد، بل ده نگی لاخ ټتربوو، هه رټه وهش بوو به نډیه کان به ش ټت
ناویان ده برد، زږر شانازی به وه ده کرد له سا ټانی ټا تی حه فتا کانی
سه دهۍ ر ابردوو، له م به نډیخا نه یه دا ټه ندامانی بهرزی (ی.ن.ک)
به ټزان فره یدون عه بدولقادر و جه بار فره مان و هاوړ ټکانیان
له گه ټه و دا بوون، من و هاوړ ټکانم زږر ر ټزی شوکورمان ده گرت،
ټه مهش بوو ه ټی ټه وهی ها توچ ټی ټمهۍ زږر ده کرد و له ټکه ټا وای
له گه ټه ټمه دا ټاسووده بوو.

ټدیش ټاک ټه ټکی موس بوو، مه سیحی بوو، ر ټه نگی سوور و سپی،
چاوشین، ق ټز و ر ټه زا سوک بوو، چو بوو لوبنان به ټمه تی لایه نگیری
حزبی (که تائب) حوکم درا بوو، یه ټک ټو بوو له توو شیانۍ نه خ ټشی
(شین ټفیرینیا) ټکه ټا وای کهس نه ده بوو، هر خه ریکی خواردن بوو،
که متر له سهر خوان نانی ده خوارد، ټه و پاشما وهی به نډیه کان ده یان
کرده به رمیلی پاشه ماوه، ټدیش به شی خ ټی له ه ټده بژارد و خ ټی له
ټرده کرد، به م جږه خواردنه بل بهرنامه ییه، زږر قه ټه و ببوو، ټکشی
له سهره وه بوو، کا ټک که سوکاری ده ها تن بل سهردانی هر به ده وریدا
ده ها تن و ده چوون، خزمه تیان ده کرد، ټم دیمه نه سهرنج ر ټاک ټشه د ټی
مر ټی هوشیاری ده چوزانده وه.

سالج یه ټکی دیکه بوو، له توو شیانۍ نه خ ټشی دهرونی و ش ټتی، عه ره ب
بوو، خ ټی به (مه هدی) ټم سهرده مه له قه ټم ددها، هه میشه ته ماشای
به ری دهستی چه پی خ ټی ده کرد، به په نجهۍ دهستی ر است له سهری

ده نووسی، لایوی ده بزواند، به رهو ئاسمان سه ری بهرز ده کرده وه،
ته ماشای ناو له پی دهستی خای ده کرده وه، وهك ئه وهی بهرده وام له گه
په روه ردگاری هر دوو جیهان له په یوه ندی دابیت، چه ند جارلك له گه
راده وه ستام راستی هیچی لای تهنه ده گه یشتم .

سهره رای هه بوونی چه ندین به ندی لهم جیره، ئه وانهی تریش،
که له بارکی دهروونی خراپدا ده زیان کهم نه بوون . له جیهانی ئازادی و
ده ره وهی به ندی خانه شدا، چه ندان ووداو و کاشی جیره جیره له گه
شته کان ووده دات، ئه گهرچی ئه وان به پی یاساش به خراون، پویسته
ههریهك له تاکه کانی کومه گا نهرم و نیان و هانده ربیت بای هاوکاری
کردنیان، به وام زرن ئه وانهی خایان ده خه نه بازنه ی بهرپرسیار
له گه ئه وه به خراوانه دا، به تایبته هه ندك له که نا کانی
اگه یانندن، به بای ئه وهی هه ست به بهرپرسیار تی بکه ن، کاشه کانیان زرن
گه وره ده که ن و پیشانی کومه گای ده دهن، وهك ئه وهی مر فکی ئاسایی
ئهمی لای وودابیت، له کات کدا ئهرکی اگه یانندن ئه وه یه کومه گا
وووه و هوشیار کردنه وه ئاراسته بکات.